

604.

K O N W E N C J A

między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Węgierskiem w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich, podpisanej w Warszawie dnia 12 maja 1928 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dn. 17 marca 1931 r. — Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 279).

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
MY, IGNACY MOŚCICKI,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu dwunastym maja tysiąc dziewięćset dwudziestego ósmego roku podpisana została w Warszawie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Węgierskiego konwencja w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich o następującem brzmieniu dosłownem:

AU NOM DE LA REPUBLIQUE DE POLOGNE

NOUS, IGNACY MOŚCICKI,
PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE DE POLOGNE,

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront,
Salut:

Une Convention en vue d'éviter la double imposition en matière des contributions directes ayant été signée entre le Gouvernement de la République de Pologne et le Gouvernement du Royaume de Hongrie à Varsovie le 12 mai mil neuf cent vingt huit, Convention dont la teneur suit:

KONWENCJA

między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Węgierskiem w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich.

JEGO EKSCYLENCJA

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

oraz

JEGO WYSOKOŚĆ

NAJJAŚNIEJSZY REGENT WĘGIER,

pragnąc zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich, postanowili zawrzeć odpowiednią konwencję i mianowali w tym celu swymi pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana D-ra Tadeusza Jackowskiego, Dyrektora Departamentu Polityczno-Ekonomicznego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych i Pana Augusta FRANTZA, Inspektora w Ministerstwie Skarbu;

Regent Węgier:

J. E. Pana Aleksandra BELITSKA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Węgier w Warszawie i Pana Aleksandra KNEPPO, Radcę w Ministerstwie Skarbu w Budapeszcie,

KTÓRZY, po okazaniu sobie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie wystawione, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Niniejsza konwencja ma na celu ustanowienie przepisów dotyczących poboru wyłącznie podatków bezpośrednich, zarówno rzeczowych jak i osobistych.

Za podatki bezpośrednie w rozumieniu niniejszej konwencji uważa się podatki, które zgodnie z ustawodawstwem każdego z obydwóch umawiających się Państw, są pobierane bezpośrednio od przychodu, od dochodu lub od majątku podatnika, czy to na rzecz jednego z dwóch umawiających się Państw, czy to na rzecz związków samorządowych, nawet gdyby one były pobierane w postaci dodatków do podatków.

I. W rozumieniu niniejszej konwencji uważa się za podatki rzeczowe:

- 1) zgodnie z ustawodawstwem polskim:
 - a) podatek gruntowy,
 - b) podatek od nieruchomości w gminach miejskich i od niektórych budynków w gminach wiejskich,
 - c) podatek od lokali,
 - d) podatek od placów niezabudowanych,
 - e) podatek przemysłowy,

CONVENTION

entre la République de Pologne et le Royaume de Hongrie tendant à éviter la double imposition en matière des contributions directes.

SON EXCELLENCE LE PRÉSIDENT

DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

et

SON ALTESSE SÉRÉNISSIME

LE RÉGENT DE HONGRIE,

désireux d'éviter la double imposition en matière des contributions directes, ont résolu de conclure une Convention respective et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires:

Le Président de la République de Pologne:

Monsieur le Dr. Tadeusz JACKOWSKI, Directeur du Département Politique et Économique au Ministère des Affaires Étrangères et Monsieur August FRANTZ, Inspecteur au Ministère des Finances,

Le Régent de Hongrie:

S. E. Monsieur Alexandre BELITSKA, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Hongrie à Varsovie et Monsieur Alexandre KNEPPO, Conseiller au Ministère des Finances à Budapest,

LESQUELS, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1.

La présente Convention a pour but d'établir des dispositions, relatives à la perception exclusive des impôts directs tant réels que personnels.

Dans le sens de la présente Convention sont considérés comme impôts directs ceux qui conformément à la législation de chacun des deux États contractants, sont perçus directement sur le revenu brut, sur le revenu net ou sur la fortune du contribuable, soit au profit de l'un des deux États contractants, soit des organisations autonomes, si même ces impôts étaient prélevés sous forme de centimes additionnels.

I. Dans le sens de la présente Convention, sont considérés comme impôts réels:

- 1) conformément à la législation de Pologne:
 - a) l'impôt foncier,
 - b) les contributions sur les immeubles urbains et certains bâtiments dans les communes rurales,
 - c) l'impôt sur les habitations,
 - d) l'impôt sur les terrains à bâtir,
 - e) l'impôt sur les bénéfices industriels,

- f) podatek od kapitałów i rent;
 2) zgodnie z ustawodawstwem węgierskiem:
 a) podatek gruntowy,
 b) podatek budynkowy,
 c) podatek zarobkowy,
 d) podatek od towarzystw.
 II. W rozumieniu niniejszej konwencji uważa się za podatki osobiste:

- 1) zgodnie z ustawodawstwem polskiem:
 a) podatek dochodowy,
 b) podatek majątkowy;
 2) zgodnie z ustawodawstwem węgierskiem:
 a) podatek dochodowy,
 b) podatek majątkowy.

Powyższe wyszczególnienie podatków bezpośrednich, obowiązujących w obydwoh umawiających się Państwach podane jest tylko tytułem przykładu.

Najwyższe władze skarbowe obydwóch umawiających się Państw będą udzielały sobie wzajemnie z końcem każdego roku wykaz rzeczowych i osobistych podatków, obowiązujących w każdym z obydwóch umawiających się Państw.

Do kategorii podatków rzeczowych węgierskich, wymienionych powyżej pod I 2^a (litera c) umowy, zaliczają się również opłaty, których przedmiotem opodatkowania są procenty od obligacji, od wkładów oszczędnościowych i od wkładów na rachunek bieżący, a które ustawodawstwo węgierskie traktuje jako opłaty.

Artykuł 2.

Podatek od przychodu z nieruchomości pobierany być może tylko przez to Państwo, na obszarze którego znajduje się nieruchomość.

Artykuł 3.

Podatek od przychodu przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych wszelkiego rodzaju pobiera to Państwo, na którego obszarze przedsiębiorstwo posiada zakład służący do wykonywania działalności tego przedsiębiorstwa i to nawet wówczas, gdy przedsiębiorstwo rozciąga wprawdzie swą działalność na obszar drugiego umawiającego się Państwa, nie posiadając jednak na tym obszarze zakładu do wykonywania swej działalności.

Za przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe uważa się również zakłady ubezpieczeniowe, zakłady przewozowe oraz instytucje, które wykonywują czynności bankowe.

Za zakłady służące do wykonywania działalności przedsiębiorstwa uważa się, w rozumieniu niniejszej konwencji, wszelkie stałe organizacje przedsiębiorstwa, w których wykonywana jest w całości lub w części działalność przedsiębiorstwa. Za zakłady uważane są w szczególności siedziby przedsiębiorstw, siedziby faktycznego zarządu przedsiębiorstwa, oddziały, zakłady filjalne, warsztaty, wytwórnie, biura zakupu i sprzedaży, sklepy, składy oraz wszelkie urządzenia przemysłowe lub handlowe utrzymywane w celu wykonywania w nich działalności przedsiębiorstwa przez samego przedsiębiorcę, jego prokurentów lub innych stałych zastępców.

- f) l'impôt sur les capitaux et les rentes;
 2) conformément à la législation de Hongrie:
 a) l'impôt foncier,
 b) l'impôt sur les propriétés bâties,
 c) l'impôt sur les bénéfices industriels et commerciaux,
 d) l'impôt sur les Sociétés.
 II. Dans le sens de la présente Convention sont considérés comme impôts personnels:

- 1) conformément à la législation de Pologne:
 a) l'impôt sur le revenu,
 b) l'impôt sur la fortune,
 2) conformément à la législation de Hongrie:
 a) l'impôt sur le revenu,
 b) l'impôt sur la fortune.

La spécification ci-dessus des impôts directs, en vigueur dans les deux États contractants, n'est signalée qu'à titre d'exemple.

Les autorités suprêmes financières des deux États contractants soumettront réciproquement à la fin de chaque année une spécification des impôts réels et personnels en vigueur dans chacun des deux États contractants.

Rentrent dans les catégories des impôts réels hongrois visés à la subdivision I. 2. Litt. c., les taxes qui ont pour objet l'imposition des intérêts dus sur les obligations, sur les dépôts d'épargne et sur les comptes courants, et qui sont envisagés comme taxes par la législation de Hongrie.

Article 2.

L'impôt sur le revenu brut provenant des immeubles ne peut être prélevé que par l'État, dans lequel l'immeuble est situé.

Article 3.

L'impôt sur le revenu brut de toutes entreprises industrielles et commerciales est perçu par l'État sur le territoire duquel une entreprise a un établissement lui servant à y exercer son activité et même dans le cas où cette entreprise étendrait son activité sur le territoire de l'autre État contractant sans y avoir un établissement lui servant à exercer son activité.

Sont aussi considérés comme entreprises industrielles et commerciales les établissements d'assurance, les établissements de transport ainsi que les institutions ayant les opérations de banque pour objet.

Dans le sens de la présente Convention sont considérés comme établissements où l'entreprise exerce son activité, — toutes organisations permanentes d'une entreprise dans lesquelles est exercée entièrement ou partiellement l'activité de l'entreprise. Sont surtout considérés comme établissements: les sièges des entreprises, les sièges de direction effective, les succursales filiales, fabriques, ateliers, bureaux d'achats et de ventes, magasins, dépôts ainsi que toutes installations industrielles ou commerciales maintenues en vue d'y exercer l'activité de l'entreprise par l'entrepreneur même, ses fondés de pouvoir ou autres agents permanents;

ców; za zakłady uważa się również stałych przedstawicieli tych przedsiębiorstw.

Jeżeli to samo przedsiębiorstwo posiada zakłady na obszarze obydwóch umawiających się Państw, to podlega ono opodatkowaniu na obszarze każdego z tych obu Państw tylko w stosunku do przychodu, osiągniętego z działalności zakładu, znajdującego się na obszarze odnośnego Państwa. W celu dokonania podziału wspomnianego przychodu pomiędzy oba umawiające się Państwa, władze skarbowe obu umawiających się Państw mają prawo żądać od podatników przedstawienia ogólnych zamknięć rachunkowych, rachunków szczegółowych, jak również wszelkich innych dowodów, przewidzianych przez ustawodawstwa umawiających się Państw. W przypadku, gdyby wykorzystanie powyższych dowodów rachunkowych było niemożliwym, najwyższe władze skarbowe obydwóch umawiających się Państw porozumią się celem powzięcia stosownych zarządzeń dla zapewnienia właściwego i sprawiedliwego podziału przychodu.

Przez wyrazy „ogólne zamknięcia rachunków” należy rozumieć te zamknięcia, które zawierają ogólny rezultat działalności przedsiębiorstwa i są sporządzane oraz ogłaszane zgodnie z ustawami Państwa, w którym się znajduje siedziba tego przedsiębiorstwa. Przez wyrazy „rachunki szczegółowe” należy rozumieć te rachunki, które zawierają rezultaty prowadzenia zakładu, położonego w Państwie pobierającym podatek, a są sporządzane oraz ogłaszane zgodnie z ustawami tego Państwa. Przez wyrazy: „wszelkie inne dowody” należy rozumieć wszelkiego rodzaju dokumenty, dotyczące prowadzenia zakładu, znajdującego się na obszarze Państwa, które pobiera podatek, a konieczne do ustalenia przychodu tegoż zakładu.

Umawiające się strony zgadzają się na to, że pobieranie — na zasadzie polskiej ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550)—państwowego podatku przemysłowego, łącznie z dodatkami samorządowemi, w postaci świadectw przemysłowych, od zajęć przemysłowych, jak również od handlu wędrownego i jarmarcznego, nie sprzeciwia się zasadom niniejszej konwencji.

Skup krajowych surowców, produktów rolnictwa i leśnictwa, zwierząt domowych, drobiu, tudzież innych towarów, o ile wykonywany jest na obszarze jednego z obydwóch umawiających się Państw bądźto celem odprzedaży na tymże obszarze, bądź też celem wywozu, podlega opodatkowaniu w tem Państwie, na obszarze którego skup został uskuteczony i to nawet wówczas, gdy skupujący nie utrzymuje na wspomnianym obszarze dla tego celu żadnego zakładu.

Artykuł 4.

Podatek rzeczowy od przychodu z pracy, a w szczególności także od wykonywania wolnych zawodów, będzie pobierany tylko przez to Państwo, na obszarze którego jest wykonywana działalność, będąca źródłem przychodu. Za miejsce wykonywania wolnego zawodu uważa się wyłącznie to miejsce, w którym zawodowa działalność jest wykony-

aussi sont considérés comme établissements tous représentants permanents desdites entreprises.

Si une même entreprise a des établissements sur le territoire des deux États contractants, l'imposition sur les territoires de chacun de ces deux États contractants ne doit avoir lieu qu'à l'égard du revenu brut provenant de l'activité de l'établissement, situé sur le territoire de l'État respectif. En vue d'établir la répartition dudit revenu brut entre les deux États contractants les autorités financières des deux États contractants auront droit de demander aux contribuables la présentation des arrêtés des comptes généraux, des comptes spéciaux ainsi que de tous autres documents prévus par la législation des États contractants respectifs. Dans le cas où il serait impossible de faire valoir ces documents de comptabilité les autorités suprêmes financières des deux États contractants se consulteront en vue de prendre des mesures respectives pour assurer une répartition des revenus juste et équitable.

On entend par les mots „arrêtés des comptes généraux” les arrêtés qui comprennent les résultats généraux de l'entreprise et qui sont tenus et publiés conformément aux lois de l'État dans lequel se trouve le siège de ladite entreprise. On entend par les mots „comptes spéciaux” les comptes qui comprennent les résultats de la gestion de l'établissement situé dans l'État prélevant l'impôt, et qui sont tenus et publiés conformément aux lois de cet État. On entend par les mots „tous autres documents” tous documents relatifs à la gestion de l'établissement, nécessaires à la détermination des revenus bruts dudit établissement qui se trouve sur le territoire de l'État prélevant l'impôt.

Les Parties contractantes sont d'accord sur ce que la perception de l'impôt de l'État sur les bénéfices industriels et commerciaux prévue par la loi polonaise du 15 juillet 1925 (Journal des Lois No. 79 div. 550) y compris les centimes additionnels prélevés sous forme de droits de patente, sur les emplois industriels et sur les marchands forains et commerçants ambulants, — n'est pas contraire aux principes de la présente Convention.

L'achat de matières premières indigènes, de produits agricoles et de ceux des forêts, de cheptel, de volailles et de marchandises diverses, en tant qu'il a lieu sur le territoire de l'un des deux États contractants, soit en vue de vente ultérieure sur le territoire même, soit dans le but d'exportation, — est soumis à l'impôt dans l'État sur le territoire duquel l'achat a été effectué, même si l'acheteur n'entretient à cet effet aucun établissement sur ledit territoire.

Article 4.

L'impôt réel sur le revenu brut provenant du travail et particulièrement de l'exercice des professions indépendantes, ne sera perçu que par l'État sur le territoire duquel est exercée l'activité constituant la source du revenu. Comme lieu de l'exercice d'une profession indépendante sera considéré exclusivement le lieu où l'activité professionnelle est exercée.

wana stale a nie tylko przejściowo. Za wolne zawody należy w szczególności uważać: zajęcia w dziedzinie nauk sztuk pięknych, literatury, nauczania lub wychowania oraz zawody lekarza, dentysty, felczera, weterynarza, adwokata, notariusza, architekta i inżyniera.

Periodyczne pobory lub zapomogi płatne z kas publicznych (państwowych, krajowych, powiatowych, miejskich, gminnych i t. p.), które są przyznawane ze względu na terażniejszą, względnie poprzednią służbę lub działalność zawodową jako to: uposażenia służbowe, emerytury, zaopatrzenia i t. p. będą opodatkowane tylko w tem Państwie na obszarze którego uskuteczniane są te wypłaty.

Artykuł 5.

Podatek rzeczowy od przychodu z lokaty kapitałów ruchomych, a w szczególności od przychodu z papierów wartościowych, z wkładów oszczędnościowych i z wkładów na rachunek bieżący, będzie pobierany przez Państwo na obszarze którego ma miejsce zamieszkania dłużnik.

Jeżeli przedsiębiorstwo, przyjmujące wkłady oszczędnościowe lub wkłady na rachunek bieżący posiada zakłady, które znajdują się na obszarze obydwóch umawiających się Państw, każde z tych Państw będzie pobierało podatek od procentów od wkładów, przyjętych przez zakład znajdujący się na jego terytorjum. Jednakże podatek od przychodu z wierzytelności i praw hipotecznie zabezpieczonych, pobiera Państwo, na obszarze którego znajdują się odnośne nieruchomości.

Artykuł 6.

Podatek od tantiem, wypłacanych przez spółki, będzie pobierany przez Państwo, na obszarze którego znajduje się siedziba spółki. Jeżeli jednak siedziba głównego zarządu spółki znajduje się w drugiem Państwie, wówczas tylko to ostatnie będzie uprawnione do poboru podatku.

Artykuł 7.

Podatek rzeczowy od wszystkich innych przychodów, niewymienionych w poprzednich artykułach, pobiera Państwo na obszarze którego ma miejsce zamieszkania osoba, osiągająca te przychody.

Artykuł 8.

Podatek osobisty od całości dochodu podatnika, pobiera każde z obydwóch umawiających się Państw według następujących zasad:

- 1) podatek od dochodów płynących:
 - a) z nieruchomości,
 - b) z wierzytelności i praw hipotecznie zabezpieczonych,
 - c) z przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych,
 - d) z pracy (łącznie z wynagrodzeniami wypłacanymi z kas publicznych),

pobierany jest stosownie do zasad, ustalonych w artykułach od 2 do 5-go;

constamment et non seulement d'une façon passagère. En particulier seront considérées comme professions indépendantes: les occupations dans le domaine des sciences, des beaux arts, des lettres, de l'enseignement ou de l'éducation ainsi que les professions de médecin, de dentiste, d'aide-médecin, de médecin-vétérinaire, d'avocat, de notaire, d'architecte et d'ingénieur.

Les traitemens périodiques ou secours payables par les caisses publiques (d'État, nationales, de district, municipales, communales etc.) et qui sont accordés en raison du service ou de l'activité professionnelle actuels ou antérieurs tels que: traitemens, pensions de retraite, allocations etc. ne seront soumis à l'impôt que dans l'État, sur le territoire duquel ces payemens sont effectués.

Article 5.

L'impôt réel sur le revenu brut provenant du placement des capitaux mobiliers et particulièrement sur le revenu brut provenant des valeurs mobilières, des dépôts d'épargne et des comptes courants, sera perçu par l'État sur le territoire duquel se trouve le domicile du débiteur.

Si l'entreprise, qui accepte des dépôts d'épargne ou des comptes courants possède des établissemens qui se trouvent sur le territoire des deux États contractants, chacun de ceux-ci percevra l'impôt sur les intérêts dus sur les dépôts acceptés par l'établissement situé sur son territoire. Toutefois, l'impôt sur le revenu brut provenant des créances et des droits garantis par des hypothèques, est perçu par l'État sur le territoire duquel sont situés les biens immeubles.

Article 6.

L'impôt sur les tantièmes payées par des Sociétés, sera perçu par l'État sur le territoire duquel se trouve le siège de la Société en question. Toutefois, si le siège de la direction centrale est situé dans l'autre État, ce dernier seulement aura droit de percevoir l'impôt.

Article 7.

L'impôt réel sur les revenus bruts divers, non dénommés aux articles précédents, est perçu par l'État sur le territoire duquel le bénéficiaire de ces revenus a son domicile.

Article 8.

L'impôt personnel sur l'ensemble des revenus du contribuable est perçu par chacun des deux États contractants conformément aux principes suivans:

1. L'impôt sur le revenu provenant:
 - a) des immeubles,
 - b) des créances et des droits garantis par des hypothèques,
 - c) des entreprises industrielles et commerciales,
 - d) du travail (y compris les émolumens payables par les caisses publiques),

est perçu suivant les principes établis aux articles 2 à 5;

2) podatek od wszelkich innych kategorii dochodów, a w szczególności także od dochodu z dywidend, tantiem, procentów od papierów wartościowych oraz od wkładów w bankach pobiera Państwo, na obszarze którego osoba, osiągająca te dochody ma miejsce zamieszkania.

Jeżeli podatnik ma miejsce zamieszkania w obydwóch Państwach umawiających się, podatek osobisty pobiera każde z nich proporcjonalnie do czasu trwania pobytu podatnika w każdym z tych Państw, w ciągu roku podatkowego.

Czas pobytu podatnika poza obszarem obydwóch umawiających się Państw, zalicza się na dobro Państwa, którego podatnik jest przynależnym.

Artykuł 9.

Stały podatek majątkowy pobiera każde z obydwóch umawiających się Państw, wyłącznie od części majątku, które się znajdują na jego obszarze.

W szczególności, o ile chodzi o nieruchomości, wierzytelności i prawa hipotecznie zabezpieczone oraz o przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, to opodatkowanie tych przedmiotów majątkowych, będzie uskutecznione według zasad, ustalonych w art. 2, 3 i 5 niniejszej konwencji dotyczących opodatkowania przychodów z tych przedmiotów.

Zasady, ustalone w art. 8 niniejszej konwencji, a dotyczące podatku od całości dochodu, mają zastosowanie do wszystkich innych rodzajów majątków ruchomych, a w szczególności do papierów wartościowych i wszelkiego rodzaju wkładów w bankach.

Powyższe zasady będą również stosowane i do nadzwyczajnego jednorazowego podatku majątkowego, o ile taki podatek po wejściu w życie niniejszej konwencji zostanie ustanowiony w umawiających się Państwach.

Postanowienia niniejszej konwencji nie mają zastosowania do nadzwyczajnego jednorazowego podatku majątkowego, ustanowionego przed wejściem w życie niniejszej konwencji nawet wówczas, jeżeli ustawowe terminy płatności jeszcze nie ułynęły.

Artykuł 10.

Zasady przewidziane art. 9 niniejszej konwencji, dotyczące podatku majątkowego, mają zastosowanie również do podatku od przyrostu majątku, o ile taki podatek zostanie ustanowiony w jednym z umawiających się Państw.

Artykuł 11.

Za miejsce zamieszkania podatnika — w rozumieniu niniejszej konwencji — uważa się to miejsce, w którym podatnik posiada mieszkanie wśród okoliczności, które pozwalają domniemywać, że ma on zamiar zatrzymania go jako miejsca stałego pobytu albo też miejsce, w którym podatnik przebywa, jeżeli stosownie do okoliczności można przypuszczać, że ma on zamiar niechwilowego w niem przebywania.

Za miejsce zamieszkania osoby prawnej, w rozumieniu niniejszej konwencji — uważa się jej sie-

2. L'impôt sur les autres catégories de revenus et particulièrement sur le revenu provenant des dividendes, tantièmes, intérêts dus sur les valeurs mobilières et sur les dépôts de banque, est perçu par l'État sur le territoire duquel le bénéficiaire de ces revenus a son domicile.

Lorsque le contribuable a un domicile dans les deux États contractants l'impôt personnel est perçu par chacun de ceux-ci en proportion de la durée du séjour du contribuable au cours de l'année fiscale.

La durée du séjour du contribuable au delà des territoires des deux États contractants est prise en ligne de compte au profit de l'État dont le contribuable est ressortissant.

Article 9.

L'impôt permanent sur la fortune est perçu par chacun des deux États contractants exclusivement sur les parties de la fortune qui se trouvent sur son territoire.

En particulier, s'il s'agit des biens immobiliers, des créances et des droits garantis par des hypothèques, ainsi que des entreprises industrielles et commerciales, l'imposition de ces objets sera effectuée conformément aux principes établis aux art. 2, 3 et 5 de la présente Convention, relatifs à l'imposition des revenus bruts provenant de ces objets.

Les principes établis à l'art. 8 de la présente Convention, relatifs à l'imposition de l'ensemble des revenus sont applicables à tous les autres biens mobiliers et particulièrement aux valeurs mobilières et aux dépôts de banque divers.

Les principes susvisés seront aussi applicables à l'impôt extraordinaire unique sur la fortune, dans le cas où celui-ci serait introduit dans les États contractants après la mise en vigueur de la présente Convention.

Les dispositions de la présente Convention ne sont pas applicables à l'impôt extraordinaire unique sur la fortune établi avant la mise en vigueur de la présente Convention, même, si les termes de paiement prévus par la loi, ne sont pas encore échus.

Article 10.

Les principes prévus à l'article 9 de la présente Convention relatifs à l'impôt sur la fortune sont aussi applicables à l'impôt sur l'accroissement de fortune dans le cas où un tel impôt serait introduit dans l'un des deux États contractants.

Article 11.

Dans le sens de la présente Convention on considère comme domicile du contribuable le lieu où il a une habitation dans les circonstances qui permettraient à présumer qu'il a l'intention de la maintenir comme résidence permanente, ou bien le lieu où il séjourne, s'il est à supposer, d'après les circonstances, qu'il a l'intention de ne pas y résider d'une façon temporaire.

Dans le sens de la présente Convention est considéré comme domicile d'une personne morale,

dzibę, a w braku tejże miejsce, w którym znajduje się główny zarząd osoby prawnej.

Artykuł 12.

Są zwolnieni od podatków bezpośrednich w Państwie, w którym są akredytowani przedstawiciele dyplomatyczni, konsularni i specjaliści obu umawiających się Państw, o ile są urzędnikami zawodowymi, jak również urzędnicy przydzieleni do nich i osoby będące u nich na służbie lub na służbie u ich urzędników.

Zwolnienie powyższe będzie stosowane do tych osób, o ile one są przynależnymi Państwa, które reprezentują i pod warunkiem, że na obszarze Państwa, w którym są akredytowani, nie wykonywają poza ich czynnościami urzędowymi żadnej działalności zarobkowej.

Jednak zwolnienie to nie rozciąga się na podatek od części majątku, określonych w art. 9 ustęp drugi ani też na podatki, obciążające przychody, względnie dochód z tych przedmiotów.

Powyższe przepisy nie naruszają prawa do korzystania z przywilejów lub zwolnień szerszych, przewidzianych w obowiązujących ustawach obydwóch umawiających się Państw.

Artykuł 13.

Jeżeli zdaniem podatnika, dokonany dla niego wymiar podatku sprzeciwia się postanowieniom niniejszej konwencji, może od wymiaru tego wnieść odwołanie do właściwej władzy Państwa, którego jest przynależnym, nawet w tym wypadku gdyby odwołanie takie stosownie do ustaw tegoż Państwa było niedopuszczalne.

Odwołanie winno być wniesione w terminie prekluzyjnym jednego roku, od chwili doręczenia nakazu płatniczego.

W przypadku, gdy najwyższa władza skarbową Państwa, którego podatnik jest przynależnym, uzna słuszność motywów odwołania, wówczas porozumie się ona z najwyższą władzą skarbową drugiego Państwa celem właściwego i sprawiedliwego wymiaru podatku.

Artykuł 14.

Celem uniknięcia podwójnego opodatkowania w przypadkach, które nie zostały wyraźnie przewidziane przez niniejszą konwencję oraz w przypadkach wątpliwości lub trudności w przedmiocie interpretacji i zastosowania niniejszej konwencji najwyższe władze skarbowe obydwóch umawiających się Państw będą mogły zawrzeć specjalny układ.

Artykuł 15.

Umawiające się Państwa zgadzają się udzielać sobie wzajemnej pomocy przy ustalaniu podstaw wymiaru podatków będących przedmiotem niniejszej konwencji, jak również przy poborze tych podatków i przy doręczeniach odnośnych zawiadomień.

Co się tyczy postępowania w tym względzie, Rządy obydwóch umawiających się Państw będą mogły zawrzeć specjalny układ.

son siège et, à défaut de celui-ci, le lieu où se trouve la direction centrale de la personne morale.

Article 12.

Sont exemptés des impôts directs dans l'État auprès duquel ils sont accrédités: les représentants diplomatiques, consulaires et spéciaux des deux États contractants, en tant qu'ils sont des fonctionnaires de carrière, ainsi que les fonctionnaires qui leur sont attachés et les personnes se trouvant à leur service ou au service de leurs fonctionnaires.

Cette exemption n'est applicable aux dites personnes que dans le cas où celles-ci seraient des ressortissants de l'État qu'elles représentent et à condition qu'elles n'exercent dans l'État auprès duquel elles sont accréditées aucune activité lucrative en dehors de leurs fonctions officielles.

Toutefois, l'exemption en question ne s'étend pas sur l'impôt perçu sur les parties de la fortune déterminées à l'alinéa 2 de l'article 9, ni sur les impôts grevant les revenus bruts, respectivement le revenu global net provenant de ces objets.

Les dispositions ci-dessus ne portent pas atteinte au droit permettant de bénéficier des privilèges ou des exemptions plus vastes prévus par les lois en vigueur des deux États contractants.

Article 13.

Si, à l'avis du contribuable, l'imposition qui lui est appliquée, est contraire aux dispositions de la présente Convention, il peut faire une réclamation à ce sujet aux autorités compétentes de l'État dont il est le ressortissant, même dans le cas où une telle réclamation serait inadmissible d'après la législation de cet État.

La réclamation doit être faite dans le délai préclusif d'une année à partir de la signification de l'ordre de paiement.

Dans le cas où l'autorité suprême financière de l'État dont le contribuable est le ressortissant, reconnaîtrait la justesse des motifs de la réclamation en question, elle s'entendra avec l'autorité suprême financière de l'autre État en vue d'établir une imposition juste et équitable.

Article 14.

En vue d'éviter la double imposition dans les cas non expressément prévus par la présente Convention ainsi que dans des cas de doute ou de difficultés au sujet de l'interprétation et de l'application de la présente Convention, les autorités suprêmes financières des deux Parties contractantes auront la faculté de conclure un accord spécial.

Article 15.

Les États contractants sont convenus de se prêter assistance réciproque pour l'établissement de l'assiette des impôts faisant l'objet de la présente Convention, ainsi que pour la perception de ces impôts et pour les significations respectives.

Pour ce qui concerne la procédure y relative, les Gouvernements des deux États contractants pourront conclure un accord spécial.

Artykuł 16.

Niniejsza konwencja będzie ratyfikowana i wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Budapeszcie w możliwie najkrótszym czasie.

Konwencja ta wejdzie w życie trzydziestego dnia od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie miała zastosowanie do podatków, których termin płatności, w myśl obowiązujących przepisów w każdym z obydwóch umawiających się Państw, zapadnie po dniu 31 grudnia 1927 r.

Niniejsza konwencja pozostanie w mocy aż do wypowiedzenia jej przez jedną z umawiających się Stron, notyfikowanego przynajmniej na sześć miesięcy przed uływem roku kalendarzowego.

W razie wypowiedzenia w przewidzianym czasie, niniejsza konwencja traci ważność z upływem tegoż roku kalendarzowego we wszystkich przypadkach, w których termin płatności podatku zapadnie po tej dacie.

Na dowód czego wymienieni wyżej pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencję i zaopatrzyli ją swemi pieczęciami.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Warszawie, dnia 12 maja 1928 r.

(—) *Jackowski*
(—) *Frantz*

(—) *Belitska*
(—) *Kneppo*

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości jak i każde z zawartych w niej postanowień; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego, wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 3 czerwca 1931 r.

(—) *I. Mościcki*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

(—) *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski*

L. S.

Article 16.

La présente Convention sera ratifiée et l'échange des instruments de ratification aura lieu à Budapest, aussitôt que faire se pourra. Elle entrera en vigueur le trentième jour à partir de la date de l'échange des instruments de ratification et sera applicable aux impôts, dont le terme de paiement, conformément aux règles en vigueur dans chacun des deux États contractants, échoit après le 31 décembre 1927.

La présente Convention restera en vigueur jusqu'à la dénonciation par l'une des Parties Contractantes notifiée six mois au moins avant l'expiration de l'année civile.

En cas de dénonciation dans le délai prévu, la présente Convention cessera de produire ses effets à l'expiration de la même année civile pour tous les cas où le terme de paiement de l'impôt échoit après cette date.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double exemplaire à Varsovie le douze mai 1928.

(—) *Jackowski*
(—) *Frantz*

(—) *Belitska*
(—) *Kneppo*

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En foi de quoi, Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 3 Juin 1931.

(—) *I. Mościcki*

Par le Président de la République
Le Président du Conseil des Ministres:

(—) *A. Prystor*

Le Ministre des Affaires Étrangères:

(—) *August Zaleski*

L. S.